

عنوان مقاله:

بررسی ارزیابی کیفی خط مشی های عمومی با محوریت حکمرانی خوب و حکمت عملی

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی مدیریت، اقتصاد و توسعه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مجید احمدپور - عضو هیات علمی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

فقه قدرت حکمرانی دارد نه فلسفه و عرفان . حکمرانی حزیصرفا یکی از انواع حکمرانیهاست؛ نوعی از ملک داری، مهارت و صنعت کشورداری که در دوره‌ی معاصر و در دولت مدرن اهمیت یافته است. ماهیت این نوع از حکمرانی چیست؟ چگونه مهارتی است و چه نسبت و تمایزی با حکمرانیهای بدیل و سنتی دارد؟ معیار / معیارهای صحیح و نادرست در حکمرانی حزبی چیست؟ و، سرانجام، چه نسبتی میان صنعت حزب و دانش فقه، به مثابه ی مهمترین میراث مسلمانی در حوزه ی حکمت عملی، وجود دارد؟ حکمرانی خوب نخستینبار در اواخر دهه ۱۹۸۰ توسط بانک جهانی مطرح شد. بانک جهانی پس از آنکه در اجرای سیاستهای تعدیل یا همان اجماع واشنگتنی در برخی کشورها ناموفق بود، به این نتیجه رسید که چون دولتها در آن کشورها واجد شرایط لازم نیستند؛ نمیتوانند در اجرای توصیه های این بانک و آزادکردن قیمتها موفق عمل کنند. این نخستین مرحله شکل گیری و پیدایی اندیشه (حکمرانی خوب) است. باید خاطر نشان کرد که پارادایم حکمرانی خوب به پارادایم غالب در اندیشه توسعه تبدیل شده است فرضیه مقاله حاضر این است که حکمرانی خوب به عنوان روشی برای بررسی ارزیابی کیفی خط مشی های عمومی در ارتباط با حکمت عملی مطرح گردید، در نهایت می توان گفت ، حکمرانی پایدار به عنوان الگویی برای برونرفت از کاستیهای حکمرانی خوب میتوان مطرح کرد که از ترکیب پارادایم توسعه به عنوان مغزافزار و حکمرانی خوب به عنوان راهکار عملیاتی سازی حکمرانی، این الگو شکل میگیرد. این پژوهش بر اساس روش توصیفی- تحلیلی و روش جمعآوری اطلاعات و کتابخانه ای است. چارچوب نظری پژوهش حاضر هم بر اساس نظریه حکمرانی خوب است

کلمات کلیدی:

خط مشی های عمومی ، حکمرانی خوب ، حکمت عملی ، ارزیابی کیفی خط مشی .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1687284>

